

Väljaandja:	Vabariigi Valitsus
Akti liik:	määrus
Teksti liik:	terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	16.06.2013
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	31.12.2016
Avaldamismärge:	RT I, 13.06.2013, 13

Reovee puhastamise ning heit- ja sademevee suublasse juhtimise kohta esitatavad nõuded, heit- ja sademevee reostusnäitajate piirmäärad ning nende nõuete täitmise kontrollimise meetmed¹

Vastu võetud 29.11.2012 nr 99
[RT I, 04.12.2012, 1](#)
jõustumine 01.01.2013

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
06.06.2013	RT I, 13.06.2013, 1	16.06.2013

Määrus kehtestatakse [veeseaduse](#) § 24 lõike 2 alusel.

1. peatükk Üldsätted

§ 1. Määruse reguleerimisala ja eesmärk

- (1) Määrusega kehtestatakse:
 - 1) nõuded reovee puhastamise ning heit- ja sademevee suublasse juhtimise kohta;
 - 2) punktis 1 nimetatud nõuete täitmise kontrollimise meetmed;
 - 3) reostusnäitajate piirmäärad (edaspidi *piirväärtused*).
- (2) Määrust ei kohaldata heitvee laevalt merre juhtimisele.
- (3) Heit- ja sademevee suublasse juhtimisel tuleb tagada, et vee- ja veega seotud maismaaökosüsteemide seisund ei halveneks.

§ 2. Reovee puhastamine ja nõuded heitvee kohta

- (1) Reovett puhastatakse üldjuhul mehaaniliselt, bioloogiliselt, keemiliselt ja füüsikalise-keemiliselt või nende puhastusviisidega kombineeritult.
- (2) Reostusnäitajate piirväärtus on käesolevas määruses sätestatud maksimaalne lubatud reoaine sisaldus vees, mille ületamise korral loetakse vesi üle kahjutuspiiri rikutuks.
- (3) Reovee puhastusaste on käesolevas määruses sätestatud reoainete reoveepuhastis kõrvaldamise määr, mida väljendatakse protsentides.
- (4) Reovee mehaaniline puhastamine ehk primaarne puhastamine on reoveest reoainete kõrvaldamine, mille korral reovee puhastusaste peab olema biokeemilise hapnikutarbe poolest suurem 20%-st või sellega võrdne ja heljuvaine (heljumi ehk hõljuvaine) sisalduse poolest suurem 50%-st või sellega võrdne.
- (5) Reovee bioloogiline puhastamine ehk sekundaarne puhastamine on reoveest reoainete kõrvaldamine bioloogiliste protsesside toimetel, mille tulemusel heitvesi vastab vähemalt lisas 1 esitatud heitvee reostusnäitajate piirväärtustele biokeemilise hapnikutarbe, heljuvaine ja keemilise hapnikutarbe osas.

(6) Reovee süvapuhamine ehk tertsiaarne puhastamine on reovee puhastusviis, mille tulemusel heitvesi vastab vähemalt lisas 1 esitatud heitvee reostusnäitajate piirväärtustele.

(7) Nõuded reovee puhastamise kohta sõltuvad reovee liigist (tööstus-, prügila- või muu reovesi), reoveekogumisala reostuskoormusest ja suubla seisundist.

§ 3. Reostusallika reostuskoormus

(1) Reostusallika reostuskoormust väljendatakse inimekvivalentides (edaspidi *ie*) ja arvutatakse aasta kestel reostusallika suurima nädalakeskmise reoainehulga alusel.

(2) Biokeemiline hapnikutarve (edaspidi *BHT₇*) on milligrammides väljendatud hapnikuhulk, mis kulub mikroobidel ühes liitris vees oleva orgaanilise aine lagundamiseks seitsme ööpäeva jooksul.

(3) Reoveepuhasti või muu reostusallika rajamisel või rekonstrueerimisel määrab esialgse reostuskoormuse vee erikasutusloa või muu veeheidet reguleeriva loa andja (edaspidi *loa andja*) projekteeritud reostuskoormuse alusel kuni reoveepuhasti häälestamise lõpuni või vee erikasutusloas või muus veeheidet reguleerivas loas (edaspidi *loa*) määratud tähtpäevani. Pärast esialgse reostuskoormuse määramist peab loa omaja määrama tegeliku reostuskoormuse vastavalt lõikes 4 sätestatule.

(4) Reoveepuhasti või muu reostusallika reostuskoormus määratakse loa taotleja korraldatud veeproovide analüüsi ja vooluhulga mõõtmise tulemuste alusel.

(5) Reoveepuhastil või muul reostusallikal, mille reostuskoormus on 2000 ie või rohkem, määratakse reostuskoormus üks kord aastas.

(6) Reoveepuhastil või muul reostusallikal, mille reostuskoormus on alla 2000 ie, määratakse reostuskoormus üks kord viie aasta jooksul või siis, kui toimub oluline muudatus reoveepuhasti või muu reostusallika töös.

(7) Reoveepuhastil või muul reostusallikal, mille reostuskoormus on alla 50 ie, määratakse reostuskoormus loa andja nõudmisel või siis, kui toimub oluline muudatus reoveepuhasti või muu reostusallika töös.

(8) Reoveepuhasti või muu reostusallika reostuskoormuse määramiseks peab reoveepuhastisse sisenevast reoveest võtma seitse keskmistatud veeproovi ühe nädala kestel ja mõõtma vooluhulka vastavalt veeseaduse § 12¹ lõike 3 alusel kehtestatud proovivõtumeetoditele loas määratud aegadel.

(9) Reoveepuhasti või muu reostusallika reostuskoormuse määramisel vastavalt lõikele 8 ei lähe arvesse proovid, mis on võetud vihmavalangu või muude erakorraliste ilmastikuolude, näiteks lume kiire sulamise ajal.

2. peatükk

Nõuded heit- ja sademevee veekogusse või pinnasesse juhtimise kohta

§ 4. Veekogusse või pinnasesse juhitava heitvee reostusnäitajate piirväärtused ja reovee puhastusastmed

(1) Veekogusse või pinnasesse juhitava heitvee reostusnäitajad peavad vastama lisas 1 esitatud piirväärtustele või reovee puhastusastmetele.

(2) Lisas 1 kehtestatud nõuded tekstiili-, keemia-, tselluloosi-, puidu- ja toiduainetööstuse ettevõtte heitvee keemilise hapnikutarbe (edaspidi *KHT*), keemia-, tselluloosi- ja toiduainetööstuse ettevõtte või prügila heitvee üldfosfori, naftatööstuse ettevõtte heitvee naftasaaduste ja keemiatööstuse ettevõtte või prügila heitvee üldlämmastiku sisalduse kohta kehtivad ainult asula ühiskanalisatsioonist eraldi asetseva heitveelaskme kaudu suublasse juhitava heitvee jaoks.

(3) Loaga määratud heitvee reostusnäitajate piirväärtused või reovee puhastusastmed sõltuvad reovee liigist, reoveekogumisala reostuskoormusest ja suubla seisundist.

(4) Loaga määratakse reovee puhastusastmed vaid juhul, kui reostusnäitajate piirväärtused ei ole saavutatavad tavapärase biokeemilise puhastuse tulemusena ning lisatehnoloogiate rakendamine tooks kaasa ülemäärasteid kulusi.

(5) Heitvee suublasse juhtimise kohta nõuete määramisel on loa andjal õigus veeseaduse § 24 lõigetes 5 ja 6 sätestatud arvestades määrata suubla seisundist sõltuvalt rangemaid heitvee reostusnäitajate piirväärtusi või reovee puhastusastmeid, kui on esitatud lisas 1.

(6) Kui reostusallika reostuskoormust ei ole võimalik § 3 lõike 1 kohaselt inimekvivalentides väljendada, määrab loa andja heitvee reostusnäitajate piirväärtused või reovee puhastusastmed arvestusega, et ärajuhitav heitvesi ei põhjustaks suubla seisundi halvenemist.

(7) Kui puudub reoveekogumisala veeseaduse tähenduses, lähtutakse heitvee reostusnäitajate piirväärtuste või reovee puhastusastmete määramisel reoveekogumisala reostuskoormuse asemel reoveepuhasti reostuskoormusest ning reoveepuhasti reostuskoormuse puudumisel reostusallika reostuskoormusest.

§ 5. Nõuded heit- ja sademevee veekogusse juhtimise kohta

(1) Karstijärve juhitava heitvee reostusnäitajad peavad vastama lisa 1 esitatud reostusnäitajate piirväärtustele või reovee puhastusastmetele, mis kehtivad reoveekogumisala kohta, mille reostuskoormus on üle 100 000 ie. Karstijärve juhitud heitvesi ei tohi sisaldada üle 0,1 mg/l nitriteid ja üle 45 mg/l nitraate.

(2) Loas võib määrata ka karstijärve juhitud heitvees sisalduvate kolibakterite arvu piirväärtuse.

(3) Sademeveekanalisisatsioonist tohib sademeveelaskme kaudu veekogusse juhtida sademevett, mille reostusnäitajad ei ületa lisa 1 sätestatud reostusnäitajate piirväärtusi, mis kehtivad reoveekogumisala kohta, mille reostuskoormus on 2000–9999 ie, välja arvatud heljuvaine sisaldus, mis ei tohi ületada 40 mg/l. Naftasaaduste sisaldus sademevees ei tohi ületada 5 mg/l.

(4) Kui sademevee reostusnäitajad ei vasta lõikes 3 nimetatud reostusnäitajate ning muude reostusnäitajate poolest kehtestatud piirväärtustele, käsitletakse sademevett saastatud sademevena, mis vajab enne suublasse juhtimist puhastamist.

(5) Sademeveelask ei tohi:

- 1) seisuveekogu korral asuda lähemal kui 200 meetrit supelranna või supluskoha välispiirist;
- 2) vooluveekogu korral asuda lähemal kui 200 meetrit supelranna või supluskoha välispiirist ülesvoolu ja lähemal kui 50 m supelranna või supluskoha välispiirist allavoolu.

(6) Ühisvoolsest kanalisatsioonist tohib sademevett vihmavalingu ajal ülevoolude kaudu suublasse juhtida koos reoveega vahekorras vähemalt neli ühele. Ühisvoolse kanalisatsiooni ülevoolud peavad olema projekteeritud nii, et need hakkavad tööle vaid siis, kui suublasse juhitud heitvees sisaldub üks osa reovett ja vähemalt neli osa sademevett. Reovee ja sademevee vooluhulkade suhtarv määratakse ehitusprojektiga arvutuslikult.

(7) Ülevoolude kaudu suublasse juhitud heitvee ja reovee segu suhtes ei kohaldata lisa 1 esitatud nõudeid.

(8) Heit- ja sademevee juhtimiseks maaparandussüsteemi on vajalik Põllumajandusameti kooskõlastus vastavalt maaparandusseadusele.

§ 6. Nõuded heit- ja sademevee pinnasesse juhtimise kohta

(1) Heit- ja sademevee pinnasesse juhtimine on käesoleva määruse tähenduses heit- ja sademevee hajutatult pinnasesse immutamine.

(2) Sademevee reostusnäitajad ei tohi pinnasesse juhtimisel ületada lisa 1 esitatud reostusnäitajate piirväärtusi, mis on kehtestatud reoveekogumisala kohta, mille reostuskoormus on 2000–9999 ie, välja arvatud heljuvaine sisaldus, mis ei tohi ületada 40 mg/l. Naftasaaduste sisaldus sademevees ei tohi ületada 5 mg/l.

(3) Sademevee juhtimine pinnasesse peab vastama § 5 lõigetes 3, 4 ja 6–8 esitatud nõuetele ning olema kooskõlas §-s 7 sätestatud erisustega.

(4) Heit- ja sademevee immutussügavus peab olema aasta ringi vähemalt 1,2 m ülalpool põhjavee kõrgeimat taset ning jääma 1,2 m kõrgemale aluspõhja kivimitest.

(5) Kui heitvee juhtimine kaugel asuvasse veekogusse ei ole majanduslikult põhjendatud ning põhjavee seisundi halvenemise ohtu ei ole, võib heitvett juhtida pinnasesse, arvestades veeseaduse § 24¹ lõigetes 8 ja 9 sätestatud erisusi, järgmistes kogustes:

- 1) kuni 50 m³ ööpäevas kaitstud, suhteliselt kaitstud ja keskmiselt kaitstud põhjaveega aladel pärast reovee bioloogilist puhastamist;
- 2) kuni 5 m³ ööpäevas kaitstud, suhteliselt kaitstud ja keskmiselt kaitstud põhjaveega aladel, kasutades vähemalt reovee mehaanilist puhastamist;
- 3) kuni 5 m³ ööpäevas nõrgalt kaitstud põhjaveega aladel pärast reovee mehaanilist puhastamist juhul, kui puhastatakse ainult olmereovett, välja arvatud vesikäimlast pärit reovesi;
- 4) kuni 10 m³ ööpäevas kaitsmata ja nõrgalt kaitstud põhjaveega aladel pärast reovee bioloogilist puhastamist;
- 5) 10–50 m³ ööpäevas kaitsmata ja nõrgalt kaitstud põhjaveega aladel pärast reovee süvapuhasust, mille tulemusel heitvesi vastab nõuetele, mis on lisa 1 esitatud reoveekogumisala kohta, mille reostuskoormus ületab 100 000 ie.

(6) Lõike 5 punktis 5 sätestatud juhul ei tohi pinnasesse juhitud heitvesi sisaldada üle 0,1 mg/l nitriteid ja üle 45 mg/l nitraate. Loas võib määrata pinnasesse juhitud heitvees sisalduvate kolibakterite arvu piirväärtuse.

§ 7. Heit- ja sademevee pinnasesse juhtimine veehaarde läheduses

(1) Heit- ja sademevee pinnasesse juhtimine ei ole lubatud veehaarde sanitaarkaitsealal või hooldusalal ja lähemal kui 50 m sanitaarkaitseala või hooldusala välispiirist ning lähemal kui 50 m veehaardest, millel puudub sanitaarkaitseala või hooldusala, või joogivee tarbeks kasutatavast salvkaevust.

(2) Omapuhastiks oleva imbsüsteemi ja joogiveesalvkaevu vaheline kaugus ja selle määramise kriteeriumid on sätestatud Vabariigi Valitsuse 16. mai 2001. a määruse nr 171 „Kanalisatsiooniehitiste veekaitseõuded“ §-s 7.

§ 8. Nõuded ohtlikku ainet sisaldava heit- ja sademevee veekogusse või pinnasesse juhtimise kohta

(1) Veekogusse või pinnasesse juhitud heit- ja sademevees ei tohi veeseaduse § 26⁵ lõike 7 alusel veekeskkonnale ohtlike ainete ja ainerühmade nimistusse 1 määratud ohtliku aine ja prioriteetse ohtliku aine sisaldus ületada avastamispiiri.

(2) Veekogusse või pinnasesse juhitud heit- ja sademevees ei tohi lõikes 1 nimetatud ohtliku aine, sealhulgas prioriteetse aine, sisaldus ületada veeseaduse § 26⁵ lõike 10 alusel kehtestatud pinnavee keskkonnakvaliteedi piirväärtust, välja arvatud naftasaaduste ning ühe- ja kahealuseliste fenoolide sisalduse osas.

(3) Heitvee veekogusse või pinnasesse juhtimisel ei tohi naftasaaduste ning ühe- ja kahealuseliste fenoolide sisaldus heitvees ületada lisas 1 sätestatud piirväärtusi või reovee puhastusastmeid ning sademevee veekogusse või pinnasesse juhtimisel ei tohi naftasaaduste sisaldus sademevees ületada § 5 lõikes 3 sätestatud piirväärtust.

(4) Veekogusse juhitud heit- ja sademevesi võib ületada lõikes 1 sätestatud nõuet maksimaalselt kolme aasta jooksul või lõikes 2 sätestatud nõuet maksimaalselt kümne aasta jooksul, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- 1) nõuete kohene täitmine ei ole sotsiaal-majanduslikel põhjustel võimalik;
- 2) loa taotleja määrab ohtliku aine segunemispiirkonna;
- 3) loa omaja tagab ja tõendab regulaarsete mõõtmistega, et heit- ja sademevee juhtimise mõju ei ulatu ohtliku aine segunemispiirkonnast kaugemale;
- 4) loa taotleja koostab tegevuskava lõigetes 1 ja 2 sätestatud nõuete täitmiseks, esitab selle loa andjale ja tegutseb vastavalt tegevuskavale.

(5) Pinnasesse juhitud heit- ja sademevesi võib ületada lõigetes 1 ja 2 sätestatud nõudeid maksimaalselt kuue kuu jooksul, kui selle tegevuse abil hoitakse ära märkimisväärne oht keskkonnale, inimeste tervisele või varale.

(6) Juhul kui taotletakse lõikes 4 sätestatud erandit, on lõike 4 punktis 4 nimetatud tegevuskava loa lahutamatu osa.

§ 9. Ohtliku aine segunemispiirkond ja nõuded selle määramise kohta

(1) Käesoleva paragrahvi nõuded kehtivad ainult § 8 lõikes 4 sätestatud juhul.

(2) Ohtliku aine segunemispiirkond on veekogu osa, milles heite tõttu võidakse ajutiselt ületada veeseaduse § 26⁵ lõike 10 alusel kehtestatud pinnavee keskkonnakvaliteedi piirväärtust ning veeseaduse § 26⁵ lõike 7 alusel veekeskkonnale ohtlike ainete ja ainerühmade nimistusse 1 määratud ohtliku aine ja prioriteetse ohtliku aine avastamispiiri.

(3) Ohtliku aine segunemispiirkonna keskpunktiks on heitvee või sademevee väljalask ja välispiiriks väljalasule lähim proovivõtupunkt, milles mitte üheski veest võetud proovis ei ületa ohtliku aine sisaldus veeseaduse § 26⁵ lõike 10 alusel kehtestatud pinnavee keskkonnakvaliteedi piirväärtust ja veeseaduse § 26⁵ lõike 7 alusel veekeskkonnale ohtlike ainete ja ainerühmade nimistusse 1 määratud ohtliku aine ja prioriteetse ohtliku aine avastamispiiri.

(4) Segunemispiirkonna ulatuse määramisel arvestatakse, et segunemispiirkond ei seaks ohtu keskkonnamärkide saavutamist vesikonna muudes veekogumites.

3. peatükk

Heit- ja sademevee veekogusse või pinnasesse juhtimise nõuete täitmise kontrollimise meetmed

§ 10. Nõuded reoveest, heitveest ja sademeveest proovide võtmise ja analüüsimise kohta

(1) Heitvee ja sademevee reostusnäitajate ning ohtlike ainete sisalduse ja heitvee pH määramiseks peab vee erikasutaja tagama loaga määratud kohtadest proovide võtmise ning korraldama proovide analüüsi.

(2) Esinduslikke proove peab olema võimalik võtta reoveepuhastisse sisenevast reoveest ja suublasse juhitud heitveest.

(3) Alla 5 m³ heitvee ööpäevas pinnasesse juhtimisel peab olema võimalik võtta esinduslikke proove üksnes reoveepuhastisse sisenevast reoveest.

(4) Kui reoveepuhasti või muu reostusallika reostuskoormus on 2000 ie või suurem, peavad proovid olema keskmistatud proportsioonis vooluhulgaga või keskmistatud ajaliselt 24-tunnise proovikogumisajaga.

(5) Kui reostusallika reostuskoormust ei ole võimalik väljendada inimekvivalentides või kui reoveepuhasti või muu reostusallika reostuskoormus on alla 2000 ie, määratakse proovide võtmise nõuded loaga.

(6) Proovi võtmisel tuleb tagada proovi esinduslikkus ning proovi võtmine peab vastama veeseaduse § 12¹ lõike 3 alusel kehtestatud proovivõtmemeetoditele.

(7) Biotiikide väljavoolus heitvee KHT, BHT₇ ja heljuvaine sisalduse analüüsimiseks võetud proove filtreeritakse eeltöötlemise käigus läbi filtri, mille ava läbimõõt on 100 µm. Heljumi kontsentratsioon filtreerimata heitveeproovis ei tohi ületada 150 mg/l.

(8) Sademeveeproov tuleb võtta vooluhulgaga proportsionaalse või ajas keskmistatud proovina. Esimene osaproov tuleb võtta 30 minuti jooksul pärast sademevee äravoolu algust ning jätkata osaproovide võtmist vähemalt iga 30 minuti järel ja vähemalt kahe tunni jooksul või kuni sademete lakkamiseni.

(9) Loa raames tehtava sademevee omaseire proov võib olla punktproov, mis on võetud 30 minuti jooksul pärast sademevee äravoolu algust.

(10) Sademevee vooluhulk on soovituslik arvutada standardis EVS 848:2003 „Ühiskanalisatsioonivõrk” või muus samaväärses standardis sätestatud meetodika alusel, kui õigusaktiga ei ole sätestatud teisiti.

§ 11. Proovivõtu sagedus 2000 ie ja suurema reostuskoormusega reoveepuhasti ja muu reostusallika heitvee ja reovee reostusnäitajate, välja arvatud ohtlike ainete sisalduse, määramiseks ning puhastusastmete väljaselgitamiseks

(1) Heitveest proovivõtu sagedus, välja arvatud proovivõtt ohtlike ainete sisalduse määramiseks, peab olema vähemalt:

- 1) 12 proovi aastas, kui reoveepuhasti või muu reostusallika reostuskoormus on 2000–49 999 ie;
- 2) 24 proovi aastas, kui reoveepuhasti või muu reostusallika reostuskoormus on suurem kui 49 999 ie.

(2) Kui reoveepuhasti või muu reostusallika reostuskoormus on 2000–9999 ie ja kui esimesel aastal loa andmise päevast arvates kõik 12 heitvee proovi vastavad käesolevas määruses sätestatud reostusnäitajate piirväärtustele, võib edaspidi võtta neli proovi aastas. Kui neljast võetud heitvee proovist kas või ühe proovi näitajad on suuremad käesolevas määruses sätestatud reostusnäitajate piirväärtustest, peab järgmisel aastal võtma 12 proovi.

(3) Kui reoveepuhasti või muu reostusallika reostuskoormus on üle 2000 ie, peab vee erikasutaja iga-aastase reoveepuhasti või muu reostusallika reostuskoormuse määramise ajal välja selgitama reovee puhastusastme.

(4) Reovee puhastusastme väljaselgitamiseks tuleb võtta proovid ühel ajal nii reoveepuhastisse või muusse reostusallikasse sisenevast reoveest kui ka sealt väljuvast heitveest. Puhastusastet tuleb hinnata üks kord aastas ühe reovee ja ühe heitvee keskmistatud proovi alusel.

§ 12. Proovivõtu sagedus ohtlike ainete sisalduse väljaselgitamiseks, sademevee ja alla 2000 ie reostuskoormusega reoveepuhasti ning muu reostusallika heitvee ja reovee reostusnäitajate määramiseks ning puhastusastmete väljaselgitamiseks

(1) Kui reoveepuhasti või muu reostusallika reostuskoormus on alla 2000 ie või kui hinnatakse ohtlike ainete sisaldust, määratakse loas heitvee proovivõtu sagedus.

(2) Kui reoveepuhasti või muu reostusallika reostuskoormus on alla 2000 ie, peab vee erikasutaja reovee puhastusastme väljaselgitamiseks võtma proovi reoveepuhastisse või muusse reostusallikasse sisenevast reoveest. Võetud proov võib olla punktproov. Proov tuleb võtta üks kord aastas.

(3) Kui reoveepuhasti või muu reostusallika reostuskoormus on alla 50 ie, peab vee erikasutaja reovee puhastusastme väljaselgitamiseks võtma loa andja nõudmisel proovi reoveepuhastisse või muusse reostusallikasse sisenevast reoveest. Võetud proov võib olla punktproov.

(4) Reovee puhastusastme väljaselgitamiseks tuleb võtta proovid ühel ajal nii reoveepuhastisse või muusse reostusallikasse sisenevast reoveest kui ka sealt väljuvast heitveest.

(5) Proovivõtu sagedus ja koht sademevee reostusnäitajate määramiseks täpsustatakse loas. Sademevee proove tuleb võtta vähemalt üks kord aastas, kuid loas ei tohi määrata, et proovivõtt peaks toimuma sagedamini kui üks kord kvartalis.

§ 13. Suubla seire

(1) Loa omaja teeb loas märgitud heitvee reostusnäitajate seiret heitvee suublas heitvee väljalaskme mõju piirkonnas loas nõutud kohtades ja sagedusega.

(2) Lõigetes 3 ja 4 nimetatud nõuded kehtivad ainult § 8 lõikes 4 sätestatud juhul.

(3) Loa omaja mõõdab loas märgitud ohtliku aine, välja arvatud naftasaaduste ning ühe- ja kahealuseliste fenoolide, sisaldust suublas loas määratud kohtades.

(4) Ohtliku aine, välja arvatud naftasaaduste ning ühe- ja kahealuseliste fenoolide, sisaldust mõõdetakse loas määratud sagedusega kuni § 8 lõike 4 punktis 4 nimetatud tegevuskava lõpuni. Loa andja võib määrata mõõtmiste sageduse kuni 12 korrani aastas, kui see on majanduslikult, tehniliste teadmiste või eksperdiarvamusega põhjendatud.

§ 14. Heitvee käesoleva määruse nõuetele vastavuse hindamine aruandluse tarbeks

(1) Heitvee kvaliteedi vastavust käesoleva määruse nõuetele hindab esitatud andmete alusel aruandluse tarbeks vähemalt üks kord aastas Keskkonnaagentuur.
[RT I, 13.06.2013, 1- jõust. 16.06.2013]

(2) Heitvesi loetakse käesoleva määruse nõuetele vastavaks, kui aasta jooksul ei ole olnud proove, mille BHT₇, KHT ja heljuvaine sisaldus ületavad lisa 1 kohaseid piirväärtusi rohkem, kui lisa 2 esitatud tabeli järgi on lubatud.

(3) Tulenevalt lõikest 2 ei tohi BHT₇ ja KHT väärtus olla proovis üle kahe korra suurem lisa 1 sätestatud piirväärtusest. Kui proovi BHT₇ ja KHT väärtused ületavad lisa 1 sätestatud piirväärtusi üle kahe korra, loetakse heitvesi käesoleva määruse nõuetele mittevastavaks.

(4) Kui heljuvaine sisaldus proovis ületab lisa 1 kohast piirväärtust üle 2,5 korra, loetakse heitvesi käesoleva määruse nõuetele mittevastavaks.

(5) Üldfosfori ja üldlämmastiku sisaldust arvutatakse aasta jooksul võetud proovide keskmisena, mis peab vastama lisa 1 kehtestatud heitvee piirväärtustele.

(6) Heitvee reostusnäitajate käesoleva määruse nõuetele vastavuse hindamisel ei lähe arvesse vihmavalingu või muude erakorraliste ilmastikuolude, näiteks lume kiire sulamise ajal võetud proovid.

4. peatükk Rakendussätted

§ 15. Määruse rakendamine

(1) Kõik enne käesoleva määruse jõustumist antud load kehtivad loas esitatud tingimustel kuni loa kehtivuse lõpuni, kuid mitte kauem kui 1. jaanuarini 2015. a, välja arvatud üldfosfori sisaldus, mille puhul üle 10 000 ie suurustel reoveekogumisaladel kehtivad lisa 1 nimetatud üldfosfori sisalduse piirväärtused.

(2) Heitvee üldfosfori sisalduse piirväärtus 2000–9999 ie suurustel reoveekogumisaladel on kuni 31. detsembrini 2018. a 1,5 mg/l.

(3) Reoveekogumisaladel suurusega 300–1999 ie hindab kuni 31. detsembrini 2018. a heitvee üldfosfori sisalduse piirväärtuse määramise vajalikkust ja vajaduse korral määrab selle vastavalt § 4 lõikele 3 loa andja.

(4) Paragrahvi 5 lõikes 8 sätestatud Põllumajandusameti kooskõlastuse nõuet ei kohaldata kanalisatsiooniehtistele, mis on rajatud enne 1. jaanuari 2013. a.

§ 16. Määruse kehtetuks tunnistamine

[Käesolevast tekstist välja jäetud.]

§ 17. Määruse jõustumine

Määrus jõustub 1. jaanuaril 2013. a.

¹ Nõukogu direktiiv 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta (EÜT L 135, 30.5.1991, lk 40–52), muudetud direktiiviga 98/15/EÜ (EÜT L 67, 7.3.1998, lk 29–30);

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1–73), muudetud direktiiviga 2009/31/EÜ (ELT L 140, 5.6.2009, lk 114–135);

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/11/EÜ teatavate ühenduse veekeskonda lastavate ohtlike ainete põhjustatava saaste kohta (ELT L 64, 4.3.2006, lk 52–59);

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/105/EÜ, mis käsitleb keskkonnakvaliteedi standardeid veepoliitika valdkonnas ning millega muudetakse nõukogu direktiive 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ, 84/419/EMÜ, 86/280/EMÜ ja tunnistatakse need seejärel kehtetuks ning muudetakse direktiivi 2000/60/EÜ (ELT L 348, 24.12.2008, lk 84–97).

Lisa 1 Heitvee reostusnäitajate piirväärtused ja reovee puhastusastmed

Lisa 2 Määruse nõuetele vastavuse kontrollimisele eelnenud aasta jooksul võetud proovide arv ja nõudeid mitterahuldavate proovide lubatud arv